

om dette Skibs Bygning, maatte foreligge en almindelig Forsvarsplan, hvori dette Skib var indlemmet som et nødvendigt Led. Hvad nu den første af disse Grunde angaar, den politiske, er jeg fuldstændig overbevist om, at den ikke betyder det Allermindste her i Thinget. Jeg er aldeles overbevist om, at vi Alle have modtaget den høitærede Marineminister med fuld Tillid, og den Regjering, som fører Statens Nor for Eiden, er jo saa velvillig stemt imod Landstthinget og Landstthinget imod den, at der ikke kan være Tvivl om, at denne politiske Grund ikke her i Thinget har Noget som helst at betyde. Naar der dernæst er udtalt Tvivl om dette Skibs Nødvendighed og Hensigtsmæssighed, saa længe der ikke foreligger en almindelig Forsvarsplan, kan jeg ikke imødegaa disse Grunde med ganske saa Ord. Hvad er da den Plan, hvorefter Udviklingen af Søværnet hidtil er foregaaet? Det er Forsvarskommissionens Betænkning; det er den, der, ganske vist med Spring og Væksen, i det Væsentlige har været fulgt, og navnlig i Landstthinget har det oftere været hovedet, ofte under høist vanskelige Forhold, at man ikke burde forlade det Grundlag, som denne Betænkning har givet, indtil der kom noget Andet i Stedet. Nu er der i Forsvarskommissionens Betænkning givet en vis Plan for de aarlige Nybygninger i Flaaden og angivet, hvilke Skibe Flaaden skulde indeholde i 1877, samt en Oversigt over, hvad der af Pengemidler skulde anvendes dels til Nybygninger dels til Vedligeholdelse i de mellemliggende Aar; jeg vil behøve ethvert af de enkelte Medlemmer om ved Leilighed at ville tage dette Forsvarskommissionens Forslag for sig og se, hvor meget der endnu mangler i det, som efter dette Forslag om 3 Aar skulde udgjøre Søværnets Materiel. Jeg skal for ikke at gjøre længere end nødvendigt, hvad jeg ønsker at sige, ikke i dette Dieblit gaa ind paa at nævne alle disse Skibe og hvad dertil hører, men kun gjøre nogle almindelige Bemærkninger overfor denne Flaadeplan. Noget af det Første, der skulde se, var, at der skulde bygges forinden de Pantserbatterier, vi have faaet i „Eindormen“, „Gorm“ og „Odn“, et større Pantserfisk, som Planen den Gang kaldte et Pantserfisk med to Laarve af Jern, hvis Anskaffelse var anslaaet til omtrent 1,700,000 Rd. Dette større Skib er paa Grund af mange Forhold bestandig blevet studt ud. Derimod have vi faaet nogle Pantserbatterier eller Monitører, men disse vare ogsaa foreslaaede forinden Pantserfisket og de fire Kanonbaade. Nu ere vi rykkede saa vidt frem, naar vi gaa ud fra, at Forsvarskommissionens Plan skulde være gennemført med Bygningen af smaa Skibe, at det er min fulde Overbevisning, støttet naturligvis ikke paa Selverfaring, men paa den Tillid, jeg har til alle de kyndige Mænds Dom, med hvem jeg har talt derom, at det er en noget overflødig Udgift af Penge, dersom vi vedblive med at bygge smaa Skibe, fordi

Forsvaret ikke derved styrkes i Forhold til Udgiften. Vi have for Dieblifket — tror jeg — 5 Kanonbaade under Bygning. Vi have — jeg veed ikke, om „Falkster“ er ganske færdig — i alt Fald „Dresfund“, „Møen“ og „Storebelt“ samt „Falkster“, hvis den ikke er færdig, altsaa 4 Kanonbaade under Bygning i dette Dieblit. At sætte endnu flere Kanonbaade under Bygning anses ikke fornuftigt, og skulde det bevilgede Beløb anvendes alene til Bygning af saadanne Baade blot for at beskæftige Arbejderne, ville de jo være uhenigtsmæssig udgivne. Men det, vi skulde have, er det større Skib, som allerede Forsvarskommissionen anslaa for nødvendig, og som for hvert Aar, der er gaaet siden, er blevet mere og mere paatrængende nødvendigt, fordi de Pantserfregatter, som skulde danne de vigtigste større Skibe i vort Søværn, efterhaanden ere blevne af noget tvivlsom Værdi. Jeg vil ikke ytre Videre derom, thi man skal ikke laste sit eget Forsvar; men jeg tror, at Ingen, der har gjort sig lidt bekendt dermed, vil paastaa, enten at „Dammarsk“, „Dannebrog“ eller „Fæder Stram“, ere Skibe, som endnu, naar nogle Aar ere gaaede, ville kunne kaldes særdeles brugbare og særdeles nyttige Dele af vort Forsvar. I de senere Aar har jeg ikke hørt eller læst nogen Stemme rejse sig mod den Betragtning, at vi ikke kunne indskrænke vort Søværn og Søforsvar til smaa Skibe alene, men at der trænges til et større Skib. Jeg ser ikke rettere, end at der altsaa af Realitetsgrunde er den største Opfordring til at gaa ind paa denne Bevilling. Jeg skal ogsaa lige over for det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Gstrup) nævne, at det er ingen Forandring af Bevillingen i kvantitativ Henseende, der fordres, men kun i kvalitativ; det er en Begjæring om, at den Anmærkning, som nu er knyttet til Bevillingen af de 295,000 Rd., maatte forandres saaledes, at der for denne Bevilling kan anvendes Penge til Paabegyndelsen af et større Skib, som i Alt maa have en Værdi af 2,300,000 Rd. Hvis jeg ikke tager meget feil, er dette kun omtrent 500,000 Rd. mere, end „Odn“ har kostet — jeg tror, den kostede 1,800,000 Rd. — Landstthinget har allerede tidligere erklæret sig enigt i denne Lante. Jeg skal saaledes bringe i det høie Things Erindring det store og smukke Foredrag, som det meget ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Madvig) holdt her i Salen i 1869—70, da der ligeledes var indkommet en Anmærkning paa Finantslovsforslaget, der indskrænkede Administrationsretten til at benytte den givne Bevilling til Nybygninger netop paa lignende Maade som nu. Vi vare da 17 Medlemmer her i Salen, som stillede Forslag om, at den Anmærkning paa Finantslovsforslaget — det skete ligeledes uden, at Regjeringen gjorde noget Forslag derom her i Thinget eller næsten mod Regjeringens Villie — maatte forandres saaledes, at Bevillingen kom til at lyde paa Bygningen af et større Skib, mindst saa stærkt som „Eindormen“ til en Værdi af 1,500,000 Rd. Hvad